

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Quòd sanctissima Virgo sit verè Mater.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Quòd Sanctissima Virgo sit verè Mater Dei.

ARTICULUS I.

Nihil non machinatus est infernus, ut impediret honorem, qui reddebatur ubiuis terrarum Sanctissimæ Virgini; sed præcipuè omnem movit lapidem, ut removeret ab ipsâ gloriosissimum Matris Dei titulum, quòd fuisse, speciosissimum è coronâ ipsius divellere florem, cum nihil sit nec gloriosius, nec sublimius in Sanctissima Virgine, quàm esse Matrem Dei.

Disputatio
contra Nestorium,
quâ probatur ipsi
quòd Sanctissima Virgo
verè sit Mater Dei.

Nestorius famosus hic & infamis Hæresiarcha, primus est, qui apertè propugnare est ausus, non fuisse ipsam Matrem Dei, sed solum Matrem Sanctissimæ cujusdam Hominis, qui unctus erat divinitate: Quâ ratione (inquebat ipse) esset illa Mater Dei, cum non produxerit divinitatem? Ipsa solum Sanctissimam produxit Humanitatem JESU Christi; solummodo igitur ipsa est Mater Hominis divini, & non Dei, Respondebatur ipsi: Miser & infelix! Pater æternus non producit divinitatem Filij sui Unigeniti juxtâ commune & trinitissimum Theologorum effatum: *Essentia divina nec generat, nec generatur*; Ipse igitur solummodo producit personam; attamen ob hoc obstringit nos fides ad

credendum, quòd ipse sit verè illius Pater: Sic quamvis Sanctissima Virgo non produxerit divinitatem JESU Christi, non magis, quàm Pater æternus, sufficit, quòd produxerit ipsius personam, ut tam verè esset ipsius Mater, quàm verè est Pater æternus ipsius Pater. Diffiteri nemo potest, quin illa produxerit ipsius personam, eò quòd, cum Mater sit, necessariò debeat esse Mater alicujus personæ; Jam persona hæc est Deus, oportet ergò, ipsam necessariò esse Matrem Dei.

Nestorius reponerat, impossibile est, produxisse ipsam personam divinam, non minus, quàm naturam divinam, eò quòd ambæ non sint nisi eadem omninò res, & persona Filij Dei æquè ab æterno sit, ac ipsius natura: Cum igitur persona divina præcedat totâ æternitate Sanctissimam Virginem, impossibile est hanc produxisse illam: quis unquam audivit, aliquem juniorem produxisse alium seniore se, Deumque opus esse suæ creaturæ? Quantum ad me, non possem inducere animum, ut adorem Deum sex mensium; Respondebatur ipsi, duas esse naturas in eadem hæc personâ, unam divinam &

Obiectio
Respondio

Obiectio
Nestorius
appa
forti

& alteram humanam: Verum quidem est, quod persona Filij Dei totâ præcedat æternitate Sanctissimam Virginem, eoque ipsa sit persona naturæ divinæ; Sed verum quoque est, ipsam esse posteriorem Sanctissimâ Virgine, in quantum est persona naturæ humanæ, eoque hæc sit opus Matris hujus admirandæ, quæ esse non potuit Mater nisi producendo personam, cujus est Mater: Et hæc persona cum sit divina, oportet ipsam esse Matrem Dei.

Quomodo dicis, insistebat Nestorius, quod persona Filij Dei sit opus Sanctissimæ Virginis, in quantum persona est naturæ Humanæ? An MARIA est, quæ naturæ Humanæ personam dedit divinam? Nonne omnes Theologi conveniunt, quod ipsa non induxerit in unionem Hypostaticam, id est, in unionem personæ verbi cum naturâ Humanâ, ne quidem ut causa instrumentalis? Hoc opus est Dei solius, & stupendissimum omnium operum ipsius, ubi nulla creatura, ne quidem Sanctissima Virgo plus fecit respectu JESU Christi, quam faciant cæteræ matres respectu infantium & foetuum suorum: ipsæ præparant Corpus humanum, illudque disponunt ad recipiendum animam rationalem in momento, quo sufficienter est organizatum, ut animetur. Deus creat animam, hæcque dat huic Corpore, ut ex hominem efficiat vivum; & ex

unionem Corporis, quod suppeditavit Mater, & hujus animæ, quàm dedit Deus, efficitur persona, cujus ipsa est Mater. Sanctissima Virgo aliud non fecit, ut esset Mater JESU Christi, nisi quod efformaverit Corpus quoddam humanum ex propriâ suâ substantiâ; Et Deus creavit animam quandam rationalem, ut illud animaret; & ex unionem duarum harum partium facta est persona, cujus ipsa est Mater. Hæc esse non potest, dicebat hic infelix, nisi persona quædam humana; siquidem, uti omnes conveniunt, impossibile est, quod ipsa dederit personam divinam Humanitati Salvatoris nostri.

Falleris hæretice, respondebatur ipsi, & evanescis in vanis cogitationibus tuis, non agnoscens virtutem Omnipotentis brachij Dei; Audi ac recipe doctrinam Catholicam, quæ docebit te veritatem profundi mysterij, quàm inutiliter oppugnas. Considera Corpus hoc humanum formatum in utero Virgineo MARIE; id quædam est substantia: Considera hanc animam rationalem, creatam à Deo, ut uniatur huic Corpore; hæc similiter aliqua est substantia. Aspice ambo adhuc separata, momento prius, quàm uniantur, & videbis, quod cum sint substantiæ, oporteat illa necessariò quandam habere subsistentiam; Est enim natura substantiæ, esse non posse absque subsistentiâ: *Substan-*

Responsum
solidum
plene satis-
faciens.

Vide D.
Thom. 3.
p. q. 6. 2. 5.

Ratio con-
vincens.

tia est Ens subsistens. Jam certum est, duas hasce partes non habere subsistentiam humanam; est articulus fidei, Sanctissimam Humanitatem JESU Christi hanc nunquam habuisse; dicendum igitur est, ipsas jam habuisse divinam, ambasque unitas jam fuisse personæ propriæ Filij Dei antequam ipsæ simul unirentur. An dicas hoc esse non potuisse? An magis difficile invenias creditu; quod Corpus & Anima JESU Christi unita separatim fuerint Verbo divino, antequam unirentur simul; quàm difficile creditu sit, quod manserint unita, postquam separata sunt per mortem? Utrumque est æqualiter verum.

Jam videas velim tam clarè, quàm in meridie, quod Sanctissima Virgo verè fuerit Mater Dei: responde mihi. Nonne verum est, quod ipsa produxerit naturaliter Filium suum contribuendo ad unionem Animæ & Corporis JESU Christi, sicut aliæ Matres naturaliter contribuunt ad unendum Corpus & animam suorum fœtum? Fatendum id tibi est: Jam quid faciebat ipsa, uniens animam, quæ anima jam erat Filij Dei, cum Corpore, quod similiter jam erat Corpus Filij Dei, nisi quod naturaliter progigneret Filium Dei? Et non magis verum est, quod Judæi occiderint Filium Dei in Cruce, separando solum animam ipsius à corpore ipsius (quamvis separare

non potuerint nec animam nec Corpus à divinitate) quàm verum sit, quod Sanctissima Virgo verè genuerit proprium Filium Dei in castissimo utero suo, uniens solum Corpus ipsius cum animâ ipsius; quamvis unire non potuerit nec hanc, nec illud cum divinitate.

Forsan invenies, quod doctrina hæc paulisper sit nimium subtilis, quàm ut capiatur ab hominibus illiteratis. Permitte igitur rimari hanc illos, quorum ipsa non excedit captum; Et habe hic probationem magis palpabilem ad te convincendum, quod Sanctissima Virgo verè sit Mater Dei. Intuere totam Ecclesiam Catholicam congregatam in magno & celeberrimo Concilio Ephesino, ad propugnandum gloriosum hunc Titulum Matris Dei, quem Nestorius furripere voluit Sanctissimæ Virgini Aspice ducentos Ecclesiæ Patres, qui componebant universale hoc Concilium illustratos illuminatione Sancti Spiritus, & armatos Sancto Zelo gloriæ Dei, & honore Sanctissimæ Matris ejus: Ausculta illos proclamare omnes unanimes voce, ipsam esse Matrem Dei: *Sancta MARIA Deipara scribatur: qui non sic sapit, hæreticus est Nestorianus: mitte foras.* Et Nestorius percussus Anathemate Excommunicationis, velut maledictus à Deo, & Ecclesiâ, ipsius, suo privatus Episcopatu, Clericatus dignitate exutus, & tandem vel ut

Decisio
lebris mag-
ni Concilii
Ephesini
pro Mater-
nitate San-
ctissimæ
Virginalis.

velut hircus emissarius, totus onustus maledictione, expulsus est in horrendum desertum Oasidem, ubi tolerare jam incipiens pœnas inferni perijt miserimè; Nam lingua ipsius, quæ blasphemijs oneraverat Sanctissimam Matrem Dei, computruit & corrosa est à vermicibus in ore ipsius: Decisio magni hujus Concilij, tamque horrenda Infelicissimi hujus pœna, simul junctæ, an relinquere possunt vel minimum animæ Christianæ dubium, quin Sanctissima Virgo verè fuerit Mater Dei?

Quodam
torius civi-
tatis Ephesi
de trium-
pho Sanctis-
simæ
Virginis.

Erat eximium spectaculum in-
tueri tunc statum totius Civitatis
Ephesinæ, dum Patres erant in eâ
congregati ad deliberandum circa
causam Virginis Sanctissimæ: Erant
illius incolæ tam ardenti succensi
zelo pro ipsius gloriâ, ut omnes
vacarent orationi, quâ cœlos pul-
sabant, ut causæ tam justæ suscipe-
rent protectionem; summo cum
desiderio expectabant decisionem
Concilij, & mox ubi didicerunt
pronuntiatum ab eo, quod San-
ctissima Virgo sit verè Mater Dei,
quodque sic à cunctis Christianis
debeat appellari, totam ubivis æ-
thram implevere carminibus læti-
tiæ; festivos in omnibus plateis
adornarunt ignes, & faculis ad fe-
nestras succensis cuncta illustrarunt
compita; convenere singillatim
omnes coram Patribus Concilij,
plures torquebant manibus thuri-
bula, ad congratulandum illis, gra-

tisq; exsolvendas ob universa-
lem, quam toti Ecclesiæ concilia-
vere, læticiam; turmatim præsta-
bant ipsis comitatum, dum pleni
jubilo concinebant laudes per *Te*
Deum Altissimo, ob triumphum
victoriæ, quam Sanctissima Mater
Dei de suis reportaverat inimicis.

Stupendum erat, videre ulterius
veritatem de hæresi & impietate
triumphantem, ad gloriam Virgi-
nis Sanctissimæ. Non erat satis,
quod triumphaverit in Concilio
Generali Ephesi: Ut triumphus hic
in perpetua duraret sæcula & uni-
versam exhilararet terram, adjun-
xerunt Patres Concilij Angelicæ
Salutationi ultimam hanc clausu-
lam: *Sancta MARIA Mater Dei,*
ora pro nobis peccatoribus, nunc &
in horâ mortis nostræ Amen: ubi
ipsa Mater Dei appellatur, & in-
vocatur sub hoc titulo. Quis enu-
merare posset, quantis millionem
vicibus nuncupetur indies Mater
Dei in universo orbe? Et meritò;
quandoquidem enim semel pertu-
lit infelicis cujusdam Hæresiarchæ,
gloriam Maternitatis Dei sibi sus-
furari volentis petulantiam: hæc
gloria congeminata & multiplica-
ta est ipsi in infinitum: Sic novit
Deus remunerari omnia, quæ sui
patiuntur pro ipsius amore &
gloriâ.

Veni modò maledicte hæretice;
veni & demoliti contende Sanctis-
simæ honorem Virginis: dicito ad-
huc, ipsam verè non esse Matrem
Dei!

Gloria San-
ctissimæ
Virginis
augetur,
dum oppu-
gnatur.

Dei! audies appellari ipsam ab universâ Ecclesiâ, invito te, ultra millies millenas vicec indies hoc Nomine. Quid profuit igitur cunctis Hæreticis, quod ipsius fuerint auti oppugnare gloriam? Quid lucrati sunt unquam, qui imminuere sunt conati existimationem & reverentiam, quâ omnes veri Christiani prosequuntur ipsam? Quem viderunt effectum omnium vanarum machinationum, quibus abrogare & tollere voluerunt universalem totius Ecclesiæ devotionem erga Sanctissimam Virginem? Quid profuerunt hæc omnia? nisi quod profunt aquarum guttæ in fornacem fabri ferrarij projectæ, ad magis succendendum illam? Omnes impij nunquam non viderunt cum desperatione, quâ intus discerpebantur, quod devotio erga Sanctissimam Virginem congeminetur & evidentissimè augeatur tantundem, quantum habuerint ipsi temeritatis in illâ profcindendâ & exterminandâ; Si unico illi libello famoso, fimoso, fumoso ipsius deturpent honorem, videbunt illicò vicena elucubrata volumina ad eundem illustrandum; si ipsi proferre audeant verbum vel unicum illi injuriosum, laxabuntur centena mox ora ad decantandas ipsius panegyras; & tandem cogentur dicere de Sanctissimâ Virgine, quod Hebræi de nostro Salvatore: *Videtur, quia nihil proficimus; Ecco mundus totus post eum*

Devotio
Sanctissimæ
Virginis
boratur per
omnes con-
tradictio-
nes.

Joan. 12.

abit. Quid lacramur, tum imminuere ipsius conamur gloriam? non nisi contiaud augemus & dilatamus ipsam.

O Sanctissima Virgo! quantum solatium ijs omnibus, qui singulari te prosequuntur honore? Quantum illis gaudium, dum in tueatur, quod ubivis, ubi Unigenitus tuus Filios fideles sibi habet famulos, tu quoque clientes habeas tibi addictos, devotos, tantoque succensos zelo pro honore tuo, ut non majori labore ex ipsorum corde evelleretur pietas erga Filium, quàm devotio erga Matrem: Sicut diabolica est malitia omninò inseparabilis ab hæreticis, te contemnere; Sic pietas omninò divina est, inseparabilis à veris Catholicis, te honorare. Ita Sanctissima Virgo, ita amabilissima Mater Redemptoris mei, firmissimè credo, quod non obstante malitiâ sæculi, reperire adhuc sit in mundo plures milliones hominum, qui tam parati essent ad dandum usque ad guttam ultimam, Sanguinem suum pro defendendâ gloriâ divinæ Maternitatis tuæ, quàm pro tuendâ Charissimi Filij tui divinitate. Quanti ipsorum sunt, qui suas darent animas, exclamando etiam super rotas & in flammarum medio: Qui non honorat MARIAM Sanctissimam Matrem Dei, anathema sit.

Haud obscurè videbam, assum hunc omniadò Seraphicum
Raphac.

Sancti
Virgo
non
omn
Exce

Magnus
lus pluri
bonorum
animarum
erga San-
ctissimam
Virgineam.

D.
3.
art.

Raphaëlis nostri, magno fervore Spiritus ab ipso pronuntiatum, jam fortiter commovisse animum inquietæ hujus personæ, ita ut resumeret priora devotionis erga Sanctissimam Virginem sensa & consilia, inveniret etiam primam conscientie suæ tranquillitatem: Sed oportebat magis adhuc ipsi declarate admirandas Excellentias, quas complectitur augustissimus hic titulus Matris Dei; quamvis revera inexplicabiles hæc sint, edquod perfecte à nemine cognosci possunt, nisi à Deo solo; imò Sanctissima Virgo ipsa, quæ illas possidet, cuique majus in intellectu est lumen, quam ulli puræ creaturæ, non omnem comprehendat illarum magnitudinem. Ita sentit Sanctus Augustinus, explanans il-

Sanctissima
Virgo ipsa
non capit
omnes suas
Excellentias

la verba ex Cantico Sanctissimæ Virginis; *Fecit mihi magna, qui potens est*, dum ait: *Audacter pronuntio, quod nec ipsa plenè explicare poterit, quod capere potuit.* Non igitur eo consilio loquendum est, ut declarentur tales, quales in se sunt. Sed tantum, ut non taceamus omninò de ipsis, & fateamur, nos dignè de illis loqui non posse.

S. Augustinus super
Magnificat.

Nihilominus hoc parum, quod dici de illis potest, semper inservit plurimum, ad insculpendum animo magnam existimationem, & singularem cordi nostro devotionem erga Sanctissimam Virginem. Hoc igitur desiderio accensus, hæcque fultus spe, profecutus est discursum suum, nobisque dixit, ut sequitur.

ARGUMENTUM.

*Quàm gloriosus sit Titulus MATRIS DEI
Sanctissima Virgini.*

ARTICULUS II.

Gemina Theologiæ oracula, Angelicum & Seraphicum, Sanctus Thomas Aquinas & Sanctus Bonaventura, invenierunt aliquid tam stupendum in dignitate Matris Dei, ut primus doceat, quòd *Beatissima Virgo ex hoc, quod est Mater Dei, habeat quandam dignitatem infinitam, ex bono infinito, quod est Deus, & ex hæc parte non possit fieri aliquid.* R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

D. Thom.
3. p. q. 25.
art. 6. ad 1.

quid melius, sicut non potest aliquid esse melius Deo. Et alter scribit: *Ipsa est, quæ majorem Deum facere non posset; majorem mundum posset facere Deus, majorem quàm Matrem Dei, non posset facere Deus.* Magni hi duo Viri optime noverant, nullos habere limites Omnipotentiam Dei; huicque Omnipotentie esse proprium, facere posse usque in infinitum creaturas

S. Bonavent
in spec. B.
V. c. 8.

Ggg

turas